

Lai prieka sieks un

- ANDA PŪCE, ILZE OZOLIŅA
- AGRITA MANIŅA, DAIGA LUTERE
- LINDA KILEVICA

Ja gribat baudīt Dienvidkurzemes dabu – droši dodieties ceļā pārgājienu takās! Plašajā piedāvājumā atradīsiet ko piemērotu savām interesēm, spējām un kompānijai. Novada daba ir ļoti daudzveidīga – ar jūras piekrasti, upēm, zemām vietām un pakalniem, pilskalniem, purviem, akmeņiem, avotiem...

Saskaista arvien vairāk apmeklētāju

Dienvidkurzemes novadā ir daudz dabas taku, mežaparku, kas veidoti jau sen, tā ka pēc novadu reformas atlika tos vai nu uzlabot, vai atjaunot, ar kādiem papildinājumiem padarīt interesantākus apmeklētājiem. Protams, arī radīt jaunus piedāvājumus. Dienvidkurzemes novada tūrisma centra eksperts Raimonds Reinis par vienām no pirmajām takām min tās, kas Bernātu dabas parkā. "Novadā pavisam ir ap 30 pārgājienu un pastaigu maršrutu," saka tūrisma speciālists.

"Neilgi pirms novadu reformas mēs Grobiņas novadā radījām pārgājienu maršrutus, kuri nav gluži dabas takas. Sadarbībā ar organizāciju "To hike", kas organizē pārgājienu, izveidojām vairākus marķētus maršrutus, ko var lejuplādēt telefonā un pulksteņos. Projekts sakrita ar kovida laiku, un cilvēki jauno iespēju daudz izmantoja," turpina R. Reinis.

Jaunas takas šobrīd Dienvidkurzemē neveido, taču ir uzsākts projekts "Zaļais ceļš". Tas vedīs no Liepājas līdz Pāvilostai pa bijušo dzelzceļa līniju. Galarezultāts būšot redzams 2025. gada vasarā – 40 kilometru garš maršruts gājējiem un velosipēdistiem. Tajā uzstādīs norādes, informatīvus stendus un (uzmanību!) arī uzcels namiņu, kurā varēs pārļaut nakti. Turklāt palikt tur varēs visu cauru gadu, jo nebūs jāsalst; iebūvēs krāsniņu, ko varēs iekurt.

Novada pārziņā esošās dabas takas veidotas lielākoties par Eiropas Savienības projektu līdzekļiem, bet to kopšana, uzturēšana ir pašvaldības ziņā. Komunālā pārvalde gādā, lai no takām laikus būtu noņemti apaugums, saremontēti tiltiņi, soli, rotaļu ierīces un citi vides objekti. Savukārt tūrisma centrs nodrošina informāciju – stendus un norādes.

Kristīne un Aigars Kārklīni iecienījuši pārgājienu laiskas atpūtas vietā. Tajos viņi dodas regulāri, gan divatā, gan ar draugiem. Pērn vasaras noslēgumā gājuši līdz Pāvilostai, šogad plāno doties apkārt Liepājas ezeram.

FOTO NO KĀRKLĪŅU ĢIMENES ARHĪVA

Takās cilvēku esot ar katru gadu arvien vairāk. Tendence, kas sākās kovida laikā, kad ļaudis rāvās atpūsties dabā, tikai pieņemoties spēkā. Par to liecina gan novērotais, gan arī skaitītāju dati. "Mums dažādās vietās – ir uzstādīti elektroniskie skaitītāji. Sensori reaģē, kolīdz cilvēks aiziet garām, un piefiksē apmeklētāju. Tāpēc zinām, kur viņu skaits aug, bet kur iet mazumā," atklāj R. Reinis.

Pagājušā gada līderes ir Pāvilostas promenāde ar 52 000 apmeklētājiem, Grobiņas pilsdrupas apskatīja ap 33 000 cilvēku. "Jaunajos projektos jau uzreiz iekļauj apmeklētāju skaitītāju, tā ka drīz vien kļūst zināms, cik pieprasīts ir objekts," saka R. Reinis.

Pēdo, lai neierūsētu

Liepājniekam Normundam Ošeniekam ar dzīvesbiedri Ievu aktīvās atpūtas maršrutu saraksts ir bagātīgs – gan ārzemes, gan Latvija; gan pārgājienu, gan velo un laivošanas maršrutu.

Kurzemē viņiem patīk iet gar jūru. Jau nogājuši līdz Kolkai, bet sāka no Krievijas robežas, tad cauri Lietuvai. Tāpat pēdojuši gar Rīvas upi un pa Dunikas purvu. "Iešanas stimuls ir vēlēšanās saglabāt labu veselību. Lai neierūsētu, neapaugtu ar sūnu un ķermenis nesāktu sāpēt, ir jākustas. Turklāt ejot var izbaudīt skaistu-

mu, kas apkārt. Un to jau nevar vārdos aprakstīt..." Normunds atklāj, ka katrs pārgājiens esot arī pārbaudījums pašam.

Viņam labi atmiņā pirmā reize – gājiens gar jūru no Lietuvas uz Liepāju. Viens, ka nebija pieradis iet, bet otrs, ka neveiksmīgi uzvilka nepiemērotus apavus.

Pirksti cietuši nopietni, un pēdējie kilometri sagādājuši mocības.

"Reiz maršrutu gāju vienatnē, jo leva jau bija to nogājusī. Augustā – no Pāvilostas līdz Liepājai. Tā bija aizpagājušās vasaras karstākā diena. Ļoti slāpa, dzeramais man beidzās jau pa ceļam, un, kad pie Liepājas pludmalē ieraudzīju

cilvēkus, gāju viņiem prasīt ūdeni," Normunds ir atklāts. Viņa pieredze liecina: ja ir paņemts līdzi, ko iekost, un pietiekami ūdens, tad jau galvenais esot. Nu, vēl fotoaparāts. Liepājnieks pārgājienu vienmēr fotografē, jo tāds viņa aicinājums. Izkopis spēju saskatīt skaisto un par to priecāties. >>

ES DOMĀJU TĀ: KAS JUMS SAISTĀS AR VĀRDU "PĀRGĀJIENS"?

Tamāra Volkova – pensionāre:
– Dziesmas, jautrība, ugunskurs, izpalīdzēšana cits citam. Būt kopā ar draugiem dabā.

To visu atceros, domājot par savu skolas laiku. Toreiz bieži ar klases biedriem devāmies pārgājienu. Līdzī nāca arī skolotāji. Pēc skolas beigšanas pārgājienu vairs neesmu gājusī, jo tad bija bērns, ģimene.

Inga Bļinova – strādā:
– Iet pastaigāties, iet dabā. Atdot savu enerģiju un vienlaikus

to saņemt no dabas. Kaut kādos speciāli organizētos pārgājienu nepiedalos. Eju pa kāpām, gar jūras krastu. Tālāk no civilizācijas un tuvāk dabai. Ziemā nestaigāju, siltā

laikā gan. Staigājam kopā ar vīru un vīramāti.

Iveta Stivriņa – pedagoģe:
– Staigāšana kājām garus gabalus, ugunskurs, gulēšana teltī. Tā tas bija agrāk. Tagad garās pastaigās pat līdz 20 kilometriem vienā reizē dodos ar mazbērnu un viņa mammu. Parasti staigājam gar jūru. Tā ir laba iespēja izkustēties un arī sarunāties. Tādas sarunas nav iespējams nekur citur un citos satikšanās brīžos. Staigājot nevar skatīties telefonā.

Iluta Zubareva – liepājniece:
– Kopā ar labu kompāniju došanās ceļojumā.

Jauni iespaidi, piedzīvojumi,

pārbaudījumi, jo jaunībā viss bija brīnišķīgs un viss sniedza vienīgi labas emocijas. Pati pēdējo reizi gāju pārgājienu pa dabas takām Gaujas Nacionālajā parkā pirms gadiem pieciem. Tur ir tik skaisti! Meži, upe, klintis. Šī bagātība ir jābauda.

Annija Vētra-Tērauda – Liepājas vēstnese:
– Pašu vai kāda organizatora rīkots gājiens dabā. Mana

personīgā pārgājienu pieredze vairāk saistās ar iešanu kalnos. Tas ir laiks sev, pārdomām un personīgo fizisko spēju pārbaudījums. Vīram ļoti patīk tādi pārgājienu, kas saistīti ar ikdienā pierastās komforta zonas robežu pārkāpšanu. Piemēram, nakšņošana mežā, teltī. Kad paaugsties bērns, tad viņam pievienošos!

DAIGA LUTERE
EGONA ZĪVERTA FOTO